

POODSĄDZAĆ (1) *vb pf*

2 pl m pers praet -ście poodsądzali.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pozbawić wielu prawa do czegoś wyrokiem sądu [kogo (pl)]:

Zwrot: »czci poodsądzać« = zniesławić: Gdy P. Naramowski przyszedł, rękę dał. wstawszy ale powiedział nie wiem, iako ia wam dac, boscie nas tam czci poodsądzali ActReg 84.

Formacje współrdzenne cf SĄDZIĆ.

DDJ